

ville være at ansætte en politisk smagsdommer til at fortælle os, hvad vi skulle mene og ikke mene, og det vil være for uanstændigt og for usagligt.

Kl. 13.45

Men nu er der en fantastisk historie på Ritzau gående ud på, at det rent faktisk er det, ministeren har besluttet, at ansætte statskundskabslektor Bjørn Lomborg, der mig bekendt ikke har nogen videnskabelig basis inden for miljøområdet overhovedet at kunne fremvise, som direktør. Jeg vil godt spørge ministeren, om det er rigtigt, og på hvilket kvalifikationsgrundlag en sådan beslutning skulle være truffet.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Allerførst vil jeg gerne sige, at det har glædet mig utrolig meget, at 16 ansøgere har fundet anledning til at søge direktørjobbet. Det vidner om, at man mener, at det virkelig er et institut, der vil få betydning i fremtiden. Det vidner om, at man mener, at det grundlag, der ligger for instituttet, virkelig vil være væsentligt, og at man her ville kunne finde gode muligheder for at bruge sine ressourcer i et arbejde til gavn for miljøet. Jeg synes, at vi lige allerførst alle sammen skal glæde os over, at så mange har fundet det belejligt at ville søge den stilling.

Så forsøger hr. Keld Albrechtsen at få miljøministeren til at gå på banen med hensyn til at blande sig i den indstilling, der har været. Men jeg vil bare sige til hr. Keld Albrechtsen, at det jo er sådan – og det jeg forsøgt mange gange, med skiftende held, at forklare de folketingsmedlemmer, der har spurgt – at der er et armslængdeprincip. Det vil så sige, at det er klart, at det er bestyrelsesformanden – og det har jo også hele tiden stået i det aktstykke, som også Finansudvalget har behandlet – der indstiller det, og på baggrund af de oplysninger, jeg har fået, hvor der både har været ansættelsessamtaler, hvor man har vurderet på det materiale, der er lavet, og hvor man har vurderet, hvilke egenskaber man vil have hos en leder, kan jeg så konstatere, at der er bestyrelsesformanden, hr. Ole P. Kristensen, kommet frem til at indstille til ministeren, at det bliver hr. Bjørn Lomborg, der bliver ansat. Det har ministeren fulgt, og det har regeringen fulgt.

Så har jeg sådan set ikke flere bemærkninger til den sag. Der må vi så se, hvordan det virker, men jeg håber på, at vi alle sammen vil give det her institut god vind og mulighed for virkelig at udvikle sig, i stedet for – hvilket måske kunne

frygtes – at man starter en debat om, hvorvidt et menneske nu er egnet til at være direktør eller ej, inden man overhovedet har set grundlaget for, hvad det er, vedkommende vil gå i gang med, eller hvordan denne har opfyldt sit job.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg har forstået det sådan på ministeren og på loven, at der skulle ske en ansættelse på et fagligt naturvidenskabeligt grundlag. Så vil jeg godt spørge ministeren, om han overhovedet har sat sig ind i, hvilket fagligt grundlag denne her beslutning er truffet på.

Jeg vil godt spørge ministeren, om han er klar over, at lektor Bjørn Lomborg er uddannet inden for den samme videnskabelige uddannelse som jeg, nemlig statskundskab, og jeg kan i den forbindelse oplyse ministeren om, at den uddannelse ikke indbefatter ekspertise i miljøforskning. Det ved jeg, for jeg har selv gennemgået den uddannelse.

Jeg vil godt spørge ministeren, om han er klar over det, og om ministeren er klar over, at i de faglige vurderinger, som er blevet produceret i udlandet af Bjørn Lomborgs artikler i diverse aviser og tidsskrifter osv., er disse konsekvent blevet betegnet som uvidenskabelige af højt ansatte internationale eksperter.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jo, men jeg har jo ligesom spørgeren haft stor mulighed for at kunne deltage i de møder, hvor bl.a. nogle har fundet det betimeligt at invitere hr. Bjørn Lomborg for at gennemgå sine synspunkter. Det har jeg haft lejlighed til, og jeg forstår, at det har spørgeren også. Det må have været mange, når jeg tænker på, hvor mange møder, der er arrangeret. Jeg har også haft mulighed for f.eks. at læse *The Economist*, som bl.a. også havde en gennemgang deraf, også de angreb, der var på hr. Bjørn Lomborg.

Generelt har jeg sådan set fulgt rigtig godt med i det, men jeg er bare aldrig nogen sinde gået ind og har sagt, at det skulle være min personlige vurdering af hr. Bjørn Lomborg eller andre ansøgere, der skulle ligge til grund for, om nu en af de ansøgere ville kunne besætte stillingen som direktør. Derimod har jeg fuld tiltro til bestyrelsesformanden, som har indstillet til mig og dermed til regeringen, på hvilken baggrund – og det har jeg redegjort for – man mener at hr. Bjørn Lomborg skal ansættes, og det kan jeg fuldt tilslutte mig.